

ÚOHS ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

MEZINÁRODNÍ VZTAHY

INFORMAČNÍ LIST Č. 3 / 2006

ČERVEN 2006

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Joštova 8, 601 56 Brno

Redakční rada: Kristián Chalupa, Filip Vrána,
Martin Švanda, Jana Ištvanová

tel.: 542 161 288

fax: 542 210 023

e-mail: tiskuohs@compet.cz

www.compet.cz

Úvodní slovo

Mezinárodní vztahy a kontakty jsou obecně, a tedy i pro náš úřad, podobně jako pro všechny další orgány státní správy, velmi důležité. Čas od času potřebuje Česká republika prosadit své zájmy, což však některým státům může být nepříjemné. Potřebujeme tedy mít dobré vztahy se zeměmi, kterých se daný problém přímo nedotýká. Pokud bych použil příklad z energetiky, před časem se podařilo zablockovat přijetí tzv. jaderného balíčku, který ohrožoval rozvoj naší jaderné energetiky. A zásluhu na tom měly především mezinárodní kontakty Státního úřadu pro jadernou bezpečnost a Ministerstva průmyslu a obchodu.

V oblasti hospodářské soutěže mohou být mezinárodní vztahy prospěšné například při probíhajícím řešení problematiky distributora plynu nebo při možných problémech s protisoutěžním chováním velkých společností v jiných státech při otevírání trhů s elektrickou energií. V tomto případě jsou naše národní zájmy velmi silné, neboť jsme druhým největším exportérem elektřiny v Evropě. Potřebujeme tedy, aby trh byl otevřen a aby ostatní soutěžní úřady nepřipustily deformaci tohoto trhu ze strany jejich dominantních soutěžitelů. Kromě toho, že společenské kontakty jsou obecně dobré, tak v jednotlivých specifických záležitostech může být přínosné zavolat předsedovi příslušného zahraničního antimonopolního úřadu a domluvit se s ním na společném postupu nebo ho prostě požádat o pomoc. Prioritní jsou pro nás samozřejmě vztahy v rámci Evropské unie. Důležité jsou však i kontakty mimo Unii, například při řešení mezinárodních kartelů. Z tohoto důvodu jako předseda velmi dbám na to, aby se kontakty Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže s antimonopolními institucemi Evropy, ale i dalších zemí dále intenzivně rozvíjely.

*Martin Pecina
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže*

Německo

Spolkový kartelový úřad (Bundeskartellamt) vznikl v roce 1958. S jeho umístěním do západního Berlína byly v té době spojeny určité komplikace, protože tehdejší sovětský vůdce Nikita Chruščov nechtěl akceptovat myšlenku, že západní Berlín je součástí Spolkové republiky Německo. Na uskutečnění blokády západního sektoru města, podobné té z konce 40.let, již ale nebyla vhodná doba.

Bundeskartellamt, s nímž má Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dlouholeté pracovní kontakty, je dnes moderní a uznávanou institucí. Jeho sídlo bylo v roce 1999 přesunuto z Berlína do Bonnu, aby se tak zdůraznila, stejně jako tomu bylo v roce 1958, nezávislost na vládě. Rozhodnutí o fúzích, kartelech a zneužití dominantního postavení jsou řešeny jedenácti výkonnými divizemi, jež jsou obecně organizovány podle ekonomických sektorů. Jedna z divizí se přitom od června 2005 zabývá řízením o kartelových dohodách. Bundeskartellamt zahájil svou činnost s 53 pracovníky, v současné době má kolem 300 zaměstnanců. Z toho přibližně polovinu tvoří odborníci z oblasti práva a ekonomie. Fluktuace v úřadě prakticky neexistuje, protože se jedná o velmi prestižní zaměstnání. Není proto žádnou výjimkou, že zde pracují lidé i déle než třicet let. Za uplynulý rok vydal úřad asi 1400 rozhodnutí týkající se kontroly fúzí. Roční rozpočet Spolkového kartelového úřadu za rok 2005 činil 17 milionů Euro.

Vedle federálního kartelového úřadu existuje v Německu ještě 16 zemských úřadů v jednotlivých spolkových zemích. Ty se zabývají případy, které nepřesahují svým dosahem příslušné spolkové země.

ULF BÖGE: PRÁCE NAŠEHO ÚŘADU JE VEŘEJNOSTÍ VNÍMÁNA KLADNĚ

Pane prezidente, Bundeskartellamt, který vznikl v roce 1958, patří k nejstarším evropským soutěžním úřadům. V čem spatřujete největší úspěch vašeho úřadu za tuto relativně dlouhou dobu?

Bundeskartellamt se v Německu etabloval jako pevná instituce ochrany hospodářské soutěže. Vydává nezávislá rozhodnutí, která mají dalekosáhlé důsledky pro soutěžní struktury německého hospodářství. Zatímco v počátečních letech spočívalo těžiště činnosti v potírání či likvidaci kartelů a zneužití dominantního postavení, v roce 1973 se přidala kontrola fúzí. V roce 1976 pak následovala kontrola fúzí

v oblasti tisku, aby se ochránil sektor sdělovacích prostředků před rostoucí koncentrací. Kontrola spojování soutěžitelů, kterou Německo zavedlo jako první země v Evropě, se stala také základem pro zavedení kontroly fúzí na evropské úrovni v roce 1990. Německý kartelový zákon byl během té doby několikrát novelizován – sedmá novelizace Zákona proti omezování konkurence v červenci 2005 přinesla podstatné úpravy německého zákona v souladu s evropským kartelovým zákonem.

Jste již šest let prezidentem kartelového úřadu. Který případ či případy patřily k nejtěžším nebo nejkomplikovanějším?

Kartelový úřad ročně prošetří více než tisíc případů fúzí. Od zavedení kontroly kontroly fúzí to bylo přes třicet tisíc případů. Mezi významné lze například jmenovat případy společností Veba/Viag a RWE/VEG, které byly schváleny našim úřadem, popřípadě Evropskou komisí. Značnou pozornost vyvolaly zásahy Spolkového kartelového úřadu na berlínském novinovém trhu a v letošním roce v případě nepovoleného spojení Springer/Pro Sieben Sat.

Jak je vnímána práce vašeho úřadu širokou veřejností?

Práce kartelového úřadu je vnímána veřejností většinou kladně. Lidé registrují, že Bundeskartellamt nesleduje nějaké vlastní zájmy, nýbrž že pracuje pro veřejnost. Ochrana soutěže slouží spotřebitelům, slouží ale zároveň také jako ochrana svobody, protože efektivní soutěž poskytuje nezávislou hospodářskou účast každému jednotlivci. Zájem o rozhodnutí kartelového úřadu je velmi vysoký, což dokládá pravidelné informování o práci našeho úřadu v německých sdělovacích prostředcích.

V dubnu 2006 navštívila Bundeskartellamt v Bonu delegace českých kolegů z Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v čele s jeho předsedou Martinem Pecinou. Kde vidíte možnosti spolupráce obou soutěžních institucí?

Vlastně ve všech oblastech soutěžního práva. Taková spolupráce je důležitá, protože bilaterální kontakty jsou v dnešním globalizovaném světě základnou pro multilaterální spolupráci jako například na evropské úrovni v rámci European Competition Network (ECN) nebo v International Competition Network (ICN). Dubnovou návštěvu české delegace jsem velmi přivítal a také jsem s radostí přijal pozvání do Brna na konferenci věnovanou 15. výročí soutěžního práva v České republice.

kch

Ulf Böge (nar. 1942)

Prezidentem Bundeskartellamtu je od roku 2000. V současné době je rovněž předsedou řídicí skupiny ICN (International Competition Network - viz str. 12). Absolvent ekonomie na univerzitách v Mainzu a v Bonnu. Od roku 1972 působil v různých vedoucích funkcích na Federálním ministerstvu hospodářství SRN. Byl také několik let vedoucím referátu Úřadu prezidenta Spolkové republiky Německo Waltra Scheela.

VÝZNAMNÉ PŘÍPADY BUNDESKARTELLAMTU

➤ **Bundeskartellamt zakázal dlouhodobé smlouvy E.ON Ruhrgas s distributory**

Německý Bundeskartellamt svým rozhodnutím informoval společnost E.ON Ruhrgas o tom, že její smlouvy na dodávky plynu s distributory ve spojení s dlouhodobými závazky a vysokým stupněm uspokojování poptávky porušují evropské i německé soutěžní právo. Bundeskartellamt zakázal E.ONu toto jednání. „Zavazování si distributorů dlouhodobými smlouvami způsobovalo uzavření trhu, a potažmo tedy mělo vliv na zvyšování cen, protože zabraňuje ve vstupu nových soutěžitelů na trh a na celá léta připravuje jiné poskytovatele o možnost dodávat,“ řekl předseda Bundeskartellamtu Ulf Böge. Zakázány byly dlouhodobé smlouvy E.ONu, které pokrývaly více než 80% požadavků odběratele. Tyto smlouvy budou ukončeny nejpozději s koncem současného „plynárenského roku“ – 30. září 2006. Nové smlouvy s lokálními distributory jsou zakázány v případě, že jsou uzavřeny na dobu delší než 4 roky a pokrývají více než 50% požadavků odběratele nebo pokud jsou na více než 2 roky a pokrývají více než 80% požadavků. E.ON hodlá proti tomuto rozhodnutí podat žalobu k soudu.

(17. ledna 2006)

➤ **Bundeskartellamt zakázal Springeru fúzi s ProSiebenSat.1**

Německý Bundeskartellamt zamítl na konci ledna 2006 plány společnosti Axel Springer na vybudování mediálního obra, když zablokoval její chystané převzetí televizní stanice ProSiebenSat.1 Media. Cena akvizice by se pohybovala okolo 3,5 mld.€. Transakce by svedla

dohromady deník Die Welt s populárními televizními stanicemi ProSieben a Sat1 a vytvořila by tak silného konkurenta skupině Bertelsmann a její RTL Group. Bundeskartellamt konstatoval, že po uskutečnění spojení by byl německý reklamní trh ovládán dvěma mamutími společnostmi, což by mělo zničující vliv na hospodářskou soutěž. Společnost Springer se posléze snahy o spojení vzdala.

(24. ledna 2006)

➤ Soukromí odběratelé plynu mohou změnit dodavatele

Bundeskartellamt zahájil na konci ledna 2006 správní řízení týkající se sedmi národních dodavatelů plynu kvůli podezření z toho, že účtují svým zákazníkům přehnaně vysoké ceny. Jedná se o poskytovatele E.ON Thüringer Energie AG, E.ON Avacon AG, RWE Westfalen-Weser-Ems AG, MITGAS Mitteldeutsche Gasversorgung GmbH, SpreeGas GmbH, ENTEGA Vertrieb GmbH & Co. KG a Thüga AG. Celostátní analýza provedená Bundeskartellamtem u téměř 700 poskytovatelů plynu odhalila existenci cenových rozdílů větších než 40 procent mezi nejlevnějším a nejdražším dodavatelem. Soukromí spotřebitelé neupozorňovali pouze na vysoké ceny, ale především na nemožnost změnit dodavatele plynu. Výše zmíněné společnosti se proto zavázaly, že od 1. dubna 2006 poskytnout soukromým spotřebitelům možnost změnit dodavatele. Ve světle těchto závazků Bundeskartellamt zastavil své řízení.

(14. února 2006)

Itálie

Italský soutěžní úřad vznikl podobně jako český ÚOHS na samém počátku devadesátých let. Zákonem č. 287/90 z 10. října 1990 přijal Italský parlament národní soutěžní legislativu. Na základě tohoto zákona vznikl nezávislý Italský soutěžní úřad (Autorita Garante della Concorrenza e del Mercato - AGCM), který je odpovědný za uplatňování soutěžního zákona. Úřadu také přísluší posuzování střetu zájmů (pro soutěžní úřad velice ojedinělá kompetence) i působnost v oblasti zavádějí a srovnávací reklamy. Tyto kompetence se leckdy doplňují. V praxi se vyskytl případ, kdy při šetření srovnávací a klamavé reklamy byly nalezeny skutečnosti, které svědčily o dohodě o fixaci cen. Jednalo se o cenový kartel v oblasti letecké přepravy. Klamavá a srovnávací reklama je schopna poškodit ostatní soutěžitele na trhu a vyvolat narušení hospodářské soutěže.

předseda Martin Pecina při setkání s italským předsedou Antoniem Catricalà v Římě (duben 2006)

Italský antimonopolní úřad je nezávislou institucí, v jejímž čele stojí předseda úřadu – Antonio Catricalà a 4 komisaři, kteří jsou jmenováni společně předsedou poslanecké sněmovny a presidentem senátu. Jejich funkční období je 7 let a po skončení funkčního období nemohou tuto funkci nadále vykonávat. Kolektivní orgán se schází 1x týdně a mimo jiné také rozhoduje o zahájení formálního šetření případu a podepisuje výsledné rozhodnutí. Za organizační a personální záležitosti úřadu je odpovědný generální tajemník, který je na návrh předsedy úřadu jmenován ministrem průmyslu.

Italský úřad má 220 zaměstnanců. Úřad má šest výkonných odborů, které se zabývají šetřením případů. Tyto odbory jsou rozděleny tématicky dle oborů ekonomických činností. Pracuje v nich cca 120 zaměstnanců.

VÝZNAMNÉ PŘÍPADY

➤ POJIŠTĚNÍ

Italský úřad zahájil v září 1999 vyšetřování 15 pojišťovacích agentur, které odmítaly poskytovat samostatně pojištění automobilu proti požáru a krádeži bez uzavření pojištění odpovědnosti. V oblasti pojišťovnictví proběhla v roce 1992 v Itálii liberalizace a pojišťovny si mohou samy stanovit poplatky za povinné pojištění odpovědnosti. Pojištění odpovědnosti představuje v Itálii 60 % z celkového množství uzavíraného pojištění. Dle názoru pojišťoven není pojištění odpovědnosti příliš ziskové na rozdíl od pojištění proti požáru a krádeži, proto antimonopolní úřad považoval za nelogické, že pojišťovny odmítaly samostatně poskytovat ziskové pojištění a začaly případ vyšetřovat jako jednání ve shodě. Pro podezření z kartelové dohody hovořilo:

- na trhu pojištění byla skupina silných firem
- dlouhodobá stabilita tržních podílů
- personální propojení v managementech firem
- bariéry vstupu na trh
- nulová elasticita produktů
- stabilní poptávka
- zvyšování cen pojištění po liberalizaci

V rámci vyšetřování bylo objeveno, že pojišťovací agentury si vyměňovaly informace prostřednictvím samostatné konzultační firmy. Tak bylo vyšetřování možné dohody o vázání dvou pojišťovacích produktů zahrnuto do rozsáhlého vyšetřování o výměně informací, na jejímž základě pojišťovny jednaly ve shodě.

Bylo zjištěno:

Pojišťovací společnosti měly jednotné informační databáze, poskytovaly údaje o ceně pojistek a způsobu výpočtu pojištění konzultační firmě, tyto údaje byly touto firmou zpracovány a následně od pojišťoven nakupovány. Údaje, které pojišťovny mohly od třetí firmy nakupovat byly dle typu pojistek a podrobných údajů o kritériích výpočtu ceny pojistky identifikovatelné a pojišťovny si tak mezi sebou vyměňovaly informace o cenách produktů a strategii jejich určení, které nebyly dostupné klientům (např. jak zohledňují typ auta, věk řidiče, jeho pohlaví apod.) V důsledku výměny informací ceny pojištění po liberalizaci dvojnásobně vzrostly a byly na srovnatelné výši (variační koeficient u srovnávaných cen byl menší než 5%). Pojišťovny se hájily tím, že nakupované informace jsou veřejné a že smlouvy s třetí firmou o nákupu informací jsou jednotlivými pojišťovnami uzavřeny samostatně.

Italský antimonopolní úřad prokázal, že pojišťovny si vyměňují informace, jež nemají k dispozici jejich klienti a že se nejedná o povolenou výměnu informací dle nařízení č. 3932/92 Evropské komise. Dále prokázal, že pojišťovny se pravidelně scházely, pojišťovací společnosti byly členy technického výboru konzultační firmy, s přijetím další pojišťovny do systému výměny informací musely souhlasit, data si vyměňovaly čtvrtletně až měsíčně, což např. v případě pojištění odpovědnosti, kdy je cena určována 1x ročně, je vysoká frekvence.

Rozhodnutí vydané v červnu 2000 deklarovalo, že výměna informací byla prostředkem pro jednání ve shodě. Nebyla prokazována újma trhu, dostačující bylo prokázat cíl tohoto jednání. Rozhodnutí antimonopolního úřadu bylo potvrzeno odvolacím soudem.

➤ Telecom Italia - ADSL

V dubnu 2001 italský úřad s konečnou platností ukončil šetření, když vyšlo najevo, že společnost Telecom Italia Spa zneužila svého dominantního postavení na předcházejícím trhu pro dodávky služeb místní smyčky tím, že prosazovala celkovou strategii cílenou na posílení dominantního

postavení, a to v době, kdy probíhala liberalizace dodávek infrastruktury, a na posílení své pozice na trzích pro přenos dat a služeb přístupu k internetu. Šetření poukázalo zejména na nezákonnou povahu některých praktik společnosti Telecom Italia, a to odmítnutí dodávek konkurentům s přímými analogovými okruhy, které byly částí regulovaných dodávek, obchodování s konečnými službami založenými na technologii ADSL bez toho, aby umožnila konkurentům působit na stejné úrovni na trzích přenosu dat a služeb přístupu k internetu, a obchodování s konečnými službami založenými na více rozvinuté technologii x-DSL a širokopásmových technologiích SDH bez toho, aby umožnila konkurentům působit na stejné úrovni na trzích přenosu dat a služeb přístupu k internetu. **Společnosti Telecom Italia byly uloženy pokuty v celkové výši 59,5 milionů EUR.**

➤ **Distribuce zemního plynu**

Správním řízením ve věci zneužívání dominantního postavení spojujících se soutěžitelů v oblasti přepravy a distribuce zemního plynu se týkalo přidělování přepravních kapacit na přepravní síti zemního plynu ze zahraničí. Tyto přepravní kapacity měla přidělovat společnost ENI, která je vlastníkem plynových rozvodných sítí. Problém spočíval v tom, že v Itálii platí zákon, který zakazuje jedné společnosti dovážet více jak 75 % zemního plynu. Společnost ENI, která doposud byla monopolním dovozcem plynu, situaci řešila takovým způsobem, že prodala část jí nakoupeného plynu v zahraničí čtyřem různým společnostem za poměrně vysoké ceny a následně těmto čtyřem společnostem přidělila přenosové kapacity pro přepravu tohoto prodaného plynu. Ostatním společnostem, které chtěly dovézt svůj vlastní plyn, byl přístup k přepravní síti odmítnut s odůvodněním nedostatku přepravních kapacit. Úřad dal stěžovatelům za pravdu a přikázal společnosti ENI upustit od tohoto protisoutěžního chování, vybudovat dodatečné přepravní kapacity a otevřít nová jednání o přidělení přenosových kapacit. Současně se italský antimonopolní úřad se rozhodl k udělení pokuty společnosti ENI, a to ve výši jeden tisíc eur.

Uvedený případ není jediným proviněním společnosti ENI vůči soutěžnímu právu. V roce 2006 byla ENI uložena pokuta, neboť firma zabraňovala vstupu nezávislých operátorů na národní trh velkoobchodních dodávek zemního plynu. ENI přerušila práce na modernizaci plynovodu TTPC, pro který byly uzavřeny smlouvy typu „ship or pay“ s několika námořními přepravci. Z tohoto důvodu Úřad uložil společnosti ENI pokutu 290 mil.€ a nařídil jí, aby upustila od svého protisoutěžního jednání. Dále ENI musí prostřednictvím své dceřiné společnosti Trans Tunisian Pipeline Company poskytnout třetím stranám přístup k 6,5 mld. kubických metrů doplňkové přepravní kapacity přes plynovod TTPC.

➤ **Bankovní poplatky**

Úřad zahájil v roce 2006 formální řízení týkající se bankovních poplatků. Cílem je odhalit, zda vysoká úroveň cen značí nedostatečnou soutěž mezi bankami. Řízení se týká běžných účtů, depozitních služeb, plateb. Zvláštní pozornost bude přitom věnována společné fixaci cen bankovních domů ohledně maximálních cen za mezibankovní služby. Tyto dohody považuje italský soutěžní úřad za limitující faktor rozvoje soutěže v sektoru vedoucí ke zvýšení cen pro konečné spotřebitele.

➤ **Soutěžní advokacie**

Italský soutěžní úřad ukončil v roce 2006 šetření společnosti Glaxo Group kvůli odmítnutí poskytnutí licence na výrobu aktivní látky Sumatriptan Succinate chemické společnosti FIS. Rozhodnutí úřadu potvrzuje, že Glaxo se dopustilo protisoutěžního jednání, ale neukládá žádnou sankci, neboť společnost mezitím podnikla důležité **nápravné kroky**. V průběhu řízení, které potvrdilo podezření na zneužití dominantního postavení, Glaxo nejenže poskytlo licenci společnosti FIS, ale rovněž nastavilo takové podmínky, které vynahradí časové ztráty způsobené původním odmítnutím poskytnout licenci.

➤ Spolupráce s italským úřadem

V letech 2002-2004 pracoval na ÚOHS v rámci twinningového projektu EU italský expert na soutěžní právo Giovanni Napolitano. Cílem projektu bylo zejména sladění českého soutěžního práva s komunitárním. V jeho rámci se uskutečnilo mj. kolem 25 seminářů, z toho 2 pro soudce se zaměřením na novinky v soutěžním právu platné po 1.5.2004. Italský poradce také navrhoval některé změny, které se uskutečnily až po nástupu nového předsedy ÚOHS Martina Peciny na podzim 2005. Jednalo se například o návrh členění výkonných odborů dle výrobních sektorů, přístup na síť ECN pro všechny zaměstnance, zveřejňování všech zahájených správních řízení a další. Navrhovány byly také změny v leniency programu, který v té době nebyl soutěžiteli prakticky vůbec využíván.

Slovensko

Slovenský Protimonopolní úřad vykonává tak jako ÚOHS kompetence v oblasti ochrany hospodářské soutěže, tedy zasahuje proti zakázaným dohodám, zneužití dominantního postavení a posuzuje navrhované fúze. Navíc má možnost postihovat protisoutěžní opatření orgánů státní správy a obcí. Za toto porušení zákona přitom může uložit pokuty až do výše 2 milionů slovenských korun. V říjnu 2005 tak například rozhodl, že slovenské ministerstvo kultury zvýhodnilo státní tiskovou agenturu TASR vůči soukromé konkurenci. Ministerstvu byla uložena nepravomocně pokuta 200 tisíc korun. Zákon porušilo například také hlavní město Bratislava, když ve smlouvě uzavřené se společností JCDecaux Slovakia provozující reklamní nosiče zvýhodňovalo tuto společnost před ostatními.

*Ing. Danica Paroulková
předsedkyně Slovenského
protimonopolního úřadu*

Slovenský úřad postupně zvyšuje výši ukládaných pokut. Jejich celková výše za rok 2005 činí přes 2,5 miliardy slovenských korun. Rozhodovací proces je na Slovensku tak jako u ÚOHS dvoustupňový. Po rozhodnutí příslušného odboru mohou soutěžitelé podat rozklad. Následuje rozhodnutí Rady úřadu, poté je možno podat žalobu k soudu.

Protimonopolní úřad SR podobně jako ÚOHS aplikuje od roku 2001 tzv. leniency program, který nabízí účastníkům kartelu možnost vyhnout se pokutě v případě, že úřad na existenci kartelu jako první upozorní a budou v rámci správního řízení spolupracovat. Dosud však slovenský úřad nezaznamenal ani jeden případ žádosti v rámci leniency.

VÝZNAMNÉ PŘÍPADY

➤ Kartel při výstavbě dálnic

Slovenský úřad se v nedávné době významným způsobem zaměřil na kartelové dohody týkající se stavebních zakázek. Úřad v této souvislosti vydal dokument Indicie protisoutěžního chování soutěžitelů v procesu zadávání veřejných zakázek, který má sloužit zadavatelům, aby dokázali identifikovat jednotlivé problémy a upozornili na ně Úřad. Kartely uzavírané v procesu zadávání zakázek se nazývají bid – rigging. Slovenský úřad v dané oblasti odhalil jeden velice závažný případ a uložil dosud nejvyšší nepravomocnou pokutu 1,474 mld. slovenských korun celkem sedmi stavebním firmám. Kartel se týkal stavby dálničního úseku Mengusovce-Jánovce. Nabídky na realizaci stavby nebyly výsledkem konkurenčního boje nezávislých firem, ale dopředu sjednané koordinace, která nahradila soutěžní chování.

➤ **Slovak Telecom**

V lednu 2006 nabylo právní moci rozhodnutí, kterým byla potvrzena pokuta 885 mil. SK společnosti Slovak Telecom. V daném případě šlo o zneužití dominantního postavení neposkytnutím přístupu k místním vedením dominantní konkurenci. Postup Slovak Telecomu vedl k reálnému oddálení rozvoje konkurence na trhu poskytování hlasových služeb, služeb přístupu k internetu a ADSL. .

➤ **Bratislavské letiště omezilo konkurenci**

V dubnu 2006 Rada úřadu jako druhostupňový orgán potvrdila pokutu 3 miliony korun za zneužití dominantního postavení společnosti Letisko M. R. Štefánika – Airport Bratislava. Porušení zákona se týkalo zneužití vlastnictví unikátního zařízení a znemožnění společnosti Two Wings v přístupu na odbavovací plochu letiště. Společnost Two Wings se snažila etablovat na trhu služeb přepravy, nakládání a vykládání jídel a nápojů pro letadla. To jí však bylo znemožněno a své služby mohla nabízet pouze prostřednictvím společnosti Letisko M. R. Štefánika – Airport Bratislava, jejíž pracovníci měli na odbavovací plochu letiště přístup.

➤ **Rozdílné podmínky pro charterové dopravce**

Nejvyšší soud Slovenské republiky v dubnu 2006 zamítl žalobu Slovenských aerolinií proti rozhodnutí Úřadu z roku 2004. Potvrdil tak 5milionovou pokutu za porušení zákona, kterého se Slovenské aerolinie dopustily realizací rozdílných podmínek pro charterové dopravce za stejné nebo srovnatelné plnění. Aerolinie například poskytovaly různým touroperátorům rozdílné ceny za lety do stejných destinací stejným letadlem.

➤ **Fúze Tesco/Carrefour**

V roce 2005 byla v tisku zveřejněna dohoda mezi společnostmi Tesco a Carrefour o vzájemné transakci týkající se obchodních domů. Transakce se odehrává zároveň ve třech zemích. Carrefour odchází z ČR a Slovenska a od svého konkurenta má naopak získat obchody na Tchajwanu. Obchod schválila Evropská komise, ÚOHS případ neposuzoval vzhledem k tomu, že na trhu maloobchodního prodeje v ČR panuje vysoká konkurence a spojení bylo notifikováno u Komise. Naopak slovenský úřad si případ vyžádal k posouzení a zákonnou lhůtu, ve které se vyjádří prodloužil do konce června 2006.

➤ **Pokuta pro kabelovou televizi**

Rada Protimonopolního úřadu uložila v březnu 2006 společnosti UPC Slovensko pokutu 15 milionů korun, která protiprávně odpojovala své zákazníky z důvodu neuhrazené části ceny za služby kabelové televize, která odpovídá rozdílu mezi cenou stanovenou společností UPC Slovensko a cenou určenou v souladu s rozhodnutím slovenského telekomunikačního úřadu. O případu bylo v meritu věci rozhodnuto v roce 2004. Nejvyšší soud o rok později rozhodnutí potvrdil, nicméně vrátil k odůvodnění výši pokuty, což nyní Rada úřadu učinila.

➤ **Spojení pivovarů**

Slovenský úřad v roce 2006 povolil spojení dvou významných soutěžitelů na trhu s pivem, a to SAB Miller a Topvar. Dle názoru úřadu tak dojde k vyrovnání pozice na trhu u dvou největších firem – SAB Miller a Heineken, a to z hlediska tržních podílů, počtu a rozmístění výrobních provozoven, celkových výrobních kapacit, nabídkového portfolia, marketingových aktivit a dalších. Úřad ve správním řízení mimo jiné posuzoval, zda v důsledku spojení nedojde ke vzniku tzv. kolektivní dominance zmíněných subjektů, která by vedla k narušení hospodářské soutěže.

Tato domněnka nakonec potvrzena nebyla. Společnost SAB Miller má velmi významné postavení také v rámci České republiky, kde ovládá dominantní skupinu Plzeňský Prazdroj. V druhé polovině devadesátých let ÚOHS posuzoval spojení Plzeňského Prazdroje s jedním z nejvýznamnějších konkurentů Radegastem. Tato fúze nakonec byla povolena v roce 1998 v důsledku fúze bank Nomura/IPB. O rok později Plzeňský Prazdroj získal právě SAB Miller. Toto spojení bylo povoleno s podmínkami zachování dostupnosti značek Plzeňský Prazdroj, Radegast, Gambrinus, Velkopopovický Kozel.

Kontakty mimo EU

Těžištěm mezinárodní spolupráce, na které se podílí ÚOHS, jsou **především země Evropské unie**. Úřad však navazuje vztahy také s institucemi dalších států. Příkladem je návštěva předsedy Martina Peciny v říjnu 2005 v Moskvě, kde se setkal se svým protějškem z Federální antimonopolní služby (FAS) Igorem Jurjevičem Artemjevem. „Kromě toho, že jsme se dozvěděli, jak FAS funguje, je pro mne hlavním přínosem setkání skutečnost, že kolegové v Rusku řeší mnohé problémy, které jsou velmi podobné našim,“ uvedl předseda ÚOHS Martin Pecina. Zdůraznil přitom, že je důležité spolupracovat na problematice, která je společná pro oba státy, to jsou síťová odvětví, plyn, ropa a do budoucna možná elektrická energie. Tématem jednání předsedů Peciny a Artemjeva byla rovněž problematika maloobchodního prodeje. „V Rusku nedošlo k tomu, že by se jim zhroutil drobný trh. Nesnaží se čelit nástupu supermarketů tak jako my, tedy vymýšlet nějakou zákonnou normu, jak supermarkety regulovat,“ konstatoval Martin Pecina.

ICN

5. výroční konference ICN

Kapské Město (3. - 5. 5. 2006)

Vrcholnou událostí světového dění v soutěžní politice jsou výroční konference Mezinárodní soutěžní sítě (International Competition Network). Letošní setkání všech, kteří v oblasti hospodářské soutěže něco znamenají, se uskutečnilo na počátku května v jihoafrickém Kapském Městě. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže na třídenním zasedání reprezentovala pětičlenná delegace vedená předsedou Martinem Pecinou.

Téměř 300 zástupců ze 70 soutěžních úřadů a další odborníci na hospodářskou soutěž dosáhli při výměně svých zkušeností několika zásadních výsledků. Především se jednalo o dokončení pracovního materiálu o doporučených praktikách při spojování soutěžitelů (Merger Guidelines Workbook) a dále například o vytvoření nové pracovní skupiny zaměřené na zneužití dominantního postavení (Unilateral Conduct Group).

Na ověřování vytváření doporučených praktik ICN pro spojování soutěžitelů v praxi se český antimonopolní úřad aktivně podílel. Doporučené praktiky totiž byly v roce 2004 implementovány do zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Předseda Úřadu Martin Pecina v Kapském Městě v rámci panelové diskuse o implementaci prezentoval Českou republiku jako modelový příklad úspěšného zavedení řady doporučení ICN. Provedenými změnami v zákoně, kterými bylo navýšení obrátových kritérií pro notifikaci a posílení vztahu k území, tzv. lokální nexus, totiž došlo k výraznému poklesu notifikovaných spojení soutěžitelů z 239 případů v roce 2003 na 56 případů v roce 2005. Tímto způsobem tedy bylo dosaženo značného uvolnění zdrojů a byla umožněna jejich alokace na šetření nejzávažnějších způsobů protisoutěžního jednání.

Česká delegace rovněž podpořila vznik nové pracovní skupiny zaměřené na jednostranné jednání soutěžitelů (zneužití dominantního postavení) s tím, že je připravena se aktivně účastnit práce v této skupině. Její činnost by se měla týkat problémů, jež vyvstávají při vyšetřování zneužívání postavení dominantních soutěžitelů.

Skupina by

měla nejprve shromáždit a prostudovat zdroje a materiály, prozkoumat cíle soutěžního práva, definici a přístup k dominanci v různých jurisdikcích. Ve druhé fázi by se měla zaměřit přímo na jednání dominantních soutěžitelů.

Kartelová skupina se na konferenci zaměřila na téma překážek při vyšetřování kartelů, dále se hovořilo o zajišťování důkazů v digitální podobě prostřednictvím pokročilých IT metod, zlepšování efektivity leniency programu či vztahu mezi veřejným a soukromoprávním vymáháním soutěžního práva. Pracovníci Úřadu se dále aktivně zapojili do menších seminářů, např. o zkušenostech novějších soutěžních úřadů či o soudním přezkumu antitrustových rozhodnutí.

Co je ICN

ICN je mezinárodní síť soutěžních organizací, jejímž prostřednictvím dochází k výměně a sdílení informací s cílem zefektivnění ochrany hospodářské soutěže. Členství je dobrovolné, členem se může stát jakýkoliv soutěžní orgán. ICN je jediná celosvětová mezinárodní organizace zabývající se aplikací soutěžního práva. Je organizována do několika pracovních skupin (např. kartely, spojování soutěžitelů, telekomunikace, jednostranné jednání), na jejichž práci dohlíží řídicí skupina (Steering Group), kterou vede předseda německého Bundeskartellamtu Ulf Böge. ICN publikuje svá doporučení (např. v podobě „best practices“), která jsou výstupem práce jednotlivých pracovních skupin jako výsledek společného konsensu. Je na jednotlivých členech sítě, zda a jak budou tato doporučení aplikovat. Jednotlivé problémy jsou také široce diskutovány na výročním jednání a mítincích. ICN úzce spolupracuje s ostatními organizacemi jak např. OECD, WTO, UNCTAD, dalšími sdruženími i s akademickou obcí.

ÚOHS v pracovních skupinách ECN a ECA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je členem obou evropských sdružení soutěžních regulátorů European Competition Network (ECN) a European Competition Authorities (ECA), v jejichž rámci se aktivně účastní jednání několika pracovních skupin. Úřad klade důraz především na účast v pracovních skupinách pro oblast zneužití dominantního postavení a leniency a v sektorálních podskupinách pro bankovníctví, energetiku, farmaceutiku, pojišťovnictví, svobodná povolání, telekomunikace a životní prostředí. V rámci těchto jednání dochází k výměně zkušeností a poznatků mezi zástupci jednotlivých členských států. Doporučení vzešlá z práce skupin může Úřad využít při aplikaci soutěžních pravidel, popřípadě i pro možné návrhy legislativních změn.

Skupina zabývající se problematikou zneužití dominantního postavení se v současné době soustřeďuje zejména na přípravu nových doporučení pro aplikaci čl. 82 Smlouvy a na podobu probíhající revize tohoto článku.

Leniency program je významným nástrojem při odhalování protisoutěžního jednání. Úkolem pracovní skupiny pro leniency je především výměna zkušeností s jeho aplikací. Tyto poznatky budou využity při přípravě modelového leniency programu, jenž by mohl být základem pro vznik nových či zvýšení efektivity stávajících programů.

Bankovníctví je dlouhodobě předmětem analýz a šetření Úřadu, která provádí jak z vlastního podnětu, tak na základě mnoha podnětů a stížností ze strany veřejnosti. V současné době se činnost této sektorální podskupiny pro finanční služby váže především k probíhajícímu sektorovému šetření Evropské komise v bankovníctví, konkrétně k jeho úvodní fázi týkající se neuspokojivého stavu soutěže na trhu platebních karet. Zástupci Úřadu již poskytli informace o situaci v České republice. Na budoucích jednáních budou jednotliví účastníci navrhnout možná řešení problematiky výše mnohostranného výměného poplatku mezi účastníky transakce provedené prostřednictvím platební karty (POS interchange fee), které má Česká republika podle předběžné zprávy Evropské komise téměř nejvyšší v Evropě.

Vzhledem ke specifické povaze energetického sektoru a téměř identickým problémům se strukturou trhu, otevíráním trhu novým soutěžitelům a s cenovou politikou v energetice je pro Úřad zásadní rovněž práce v podskupině týkající se energetiky. Právě tento sektor je

Co je ECN

V rámci modernizace evropského soutěžního práva došlo k vytvoření tzv. Evropské soutěžní sítě (European Competition Network) složené z Evropské komise a soutěžních úřadů členských států Evropské unie. Cílem této sítě je zajistit spolupráci nezbytnou pro efektivní decentralizovanou aplikaci komunitárních soutěžních pravidel včetně výměny informací a vzájemných konzultací. ECN poskytuje efektivní mechanismy pro notifikaci případů a jejich případné předávání či alokaci mezi Komisí a soutěžními úřady členských států. Soutěžní úřady a Komise se prostřednictvím sítě ECN Interactive navzájem informují o zahájení případů, jejich přerušení a o žádostech o aplikaci tzv. leniency programu.

Více o ECN na:

http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/ecn/ecn_home.html

Co je ECA

Od roku 2001 funguje jako neformální diskusní platforma soutěžních úřadů v Evropském hospodářském prostoru Sdružení evropských soutěžních úřadů. Jeho cílem je zlepšovat spolupráci mezi členskými soutěžními úřady a přispívat k účinnému prosazování národního i komunitárního soutěžního práva. Členské úřady ECA se mj. vzájemně informují o notifikacích spojení soutěžitelů, které podléhají povolení ve více členských státech EU.

v současné době pod drobnohledem Evropské komise, jejíž analýza zde odhalila několik závažných soutěžních nedostatků.

Z pohledu českého antimonopolního úřadu je neméně důležitá i oblast telekomunikací, v níž ÚOHS vedl v posledních letech velké množství správních řízení. Doposud jediné pracovní setkání této skupiny bylo věnováno tematice stlačování marží v telekomunikacích.

Nově vytvořená podskupina pro sport se bude zabývat především otázkou prodeje vysílacích práv na sportovní přenosy a dále takovými stanovami sportovních svazů, které se určitým způsobem dotýkají trhu.

Ve Sdružení evropských soutěžních úřadů fungují v současné době pracovní skupiny pro letectví a retailové bankovníctví. V rámci letecké skupiny pracovníci Úřadu úspěšně prezentovali výsledky šetření podnětu týkajícího se možného zneužití dominantního postavení soutěžitelem Řízení letového provozu. Pracovní skupina pro retailové bankovníctví je zaměřena především na soutěžní problematiku související s vytvořením tzv. single payment area.

Zrušení systému emisních povolenek

Iniciativa předsedy ÚOHS

V listopadu 2005 se konalo setkání zástupců národních soutěžních a regulačních orgánů členských států EU při příležitosti prezentování předběžných výsledků sektorového šetření oblasti energetiky Evropská komise. Její zástupci zde prezentovali poznatky o fungování hospodářské soutěže a stavu liberalizace energetického sektoru. Jednou z otázek, které byly v rámci diskuse o fungování hospodářské soutěže a existenci konkurence na jednotlivých trzích v oblasti energetiky zmíněny, bylo i fungování systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v rámci EU.

V návaznosti na diskusi o této problematice předseda ÚOHS Martin Pecina dopisem Herbertovi Ungererovi, který je ředitelem příslušného direktoriátu Komise pro energetiku, navrhl úplné zrušení současného systému. Důvodem je snižování konkurence a neexistence rovných podmínek mezi jednotlivými soutěžiteli na trhu.

Příslušná směrnice byla přijata jako prostředek naplnění závazků vyplývajících z Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu. Na jejím základě tak měl být vytvořen systém, který by vedl ke snížení produkce skleníkových plynů. Obchodování s emisemi je založeno na principu „cap and trade“ (tzn. „omez a obchoduj“). V rámci EU je stanoven omezený počet povolenek, které jsou rozděleny do členských států. Každá povolenka představuje právo vypustit jednu tunu emisí CO₂ za daný rok. Pokud provozovatel zařízení spadajícího do systému obchodování emise sníží, může uspořené povolenky prodat, v případě produkce vyššího množství emisí, musí naopak povolenky nakoupit.

Takový systém dává jednotlivým producentům skleníkových plynů možnost rozhodnout se, zda sníží své emise nebo nakoupí povolenky pro jím vyprodukované nadlimitní emise. Lze se odůvodněně domnívat, že takové rozhodování bude založené především na ekonomické analýze obou variant. V současné době má jedna povolenka hodnotu cca 10 EURO za tunu CO₂. Pokud tedy určitý producent vyhodnotí, že snížení emisí v určitém období bude jeho společnost stát cca méně než 10 EURO za tunu CO₂, zvolí pravděpodobně variantu snížení emisí a přebytečné emisní povolenky prodá. Naopak ale může nastat situace, že náklady na snížení tuny CO₂ mohou být vyšší než je hodnota povolenky.

V České republice obdrželi jednotliví producenti povolenky na základě národního alokačního plánu, který je založen na přidělu povolenek vycházejícího z emisí daného zařízení v minulosti. V naprosté většině byl rozdělen takový počet povolenek, který jednotlivé firmy skutečně potřebují,

nezřídka s určitou rezervou pro zvýšení produkce emisí. V souvislosti s takto nastaveným systémem však paradoxně dochází k faktickému snižování výroby, snižování počtu konkurentů a tudíž ke snižování konkurence jako takové, a to především v oblasti energetiky. Při současné výši nákladů na výrobu elektrické energie a prodejních cenách, je totiž pro určité firmy výhodnější omezit výrobu, nikoliv však efektivně snižovat emise a nadbytečné emisní povolenky prodávat jiným účastníkům trhu. Z této skutečnosti však pro ně, z hlediska rovných podmínek a fungování efektivní hospodářské soutěže, plynou výhody, které nemají všichni účastníci trhu. Takoví producenti dostávají povolenky zdarma a mají tak neopodstatněnou konkurenční výhodu před těmi, kteří emisní povolenky neobdrží. Z hlediska konkurence by se tak mohlo jednat o narušení rovných podmínek hospodářské soutěže.

Současný systém tak nesplňuje základní cíle, které byly při tvorbě směrnice stanoveny, tedy snížení produkce emisí skleníkových plynů, při zachování ekonomického růstu a dodržení pravidel hospodářské soutěže. **Jako vhodnou alternativu současného systému předseda ÚOHS Martin Pecina navrhl celoevropské zdanění produkce CO₂. Takový systém by byl více transparentní, administrativně méně náročný a spravedlivější vůči všem účastníkům trhu.**

Martin Pecina
předseda ÚOHS

Fakt, že současný systém emisních povolenek nesplňuje základní cíle, pro které byl vytvořen, ukázal přelom dubna a května 2006. V médiích a na burze se objevily informace, že systém byl nadhodnocen a například Německo zaznamenalo přebytek 26 milionů povolenek. Přebytek ale ohlásily také další státy jako Belgie nebo Maďarsko. V České republice byl přebytek zhruba 15procentní a objevily se informace, že mnozí emitenti a producenti oxidu uhličitého inkasovali z prodeje povolenek víc, než byl jejich čistý zisk z hospodářské činnosti. Cena jedné povolenky, tedy poukázky na 1 tunu oxidu uhličitého klesla ze zhruba 30 eur na třetinu této částky a to během jednoho týdne.

Soutěžní advokacie

Soutěžní advokacie je mnoha antimonopolními institucemi vnímána jako stále významnější nástroj podporující kvalitu konkurenčního prostředí. ÚOHS například od nástupu předsedy Martina Pecina v září roku 2005 významně zvýšil podíl případů řešených mimo správní řízení. Výhodou tohoto postupu je především rychlá náprava závadného stavu na trhu.

„Soutěžní advokacie je velice užitečná a také náš úřad ji používá docela často,“ tvrdí Giovanni Napolitano z italského soutěžního úřadu. O tom, zda je zahájeno správní řízení nebo je příslušná causa řešena soutěžní advokací, se ale rozhoduje případ od případu. „Často také spolupracuje s dalšími orgány státní správy a ministerstvy,“ doplňuje Napolitanova slova jeho kolegyně Letizia Razzitti.

Slovenský Protimonopolní úřad pod pojmem soutěžní advokacie vnímá takové aktivity, které přímo nesouvisí s uplatňováním zákona o ochraně hospodářské soutěže, ale jsou cílené na podporu soutěžního prostředí, v kterém působí jednotliví podnikatelé a které přispívají k zvýšení povědomí společnosti ohledně smyslu a přínosu soutěžní politiky jako takové. „Aktivity formou sůťažnej advokácie smerujú najmä na štátne inštitúcie, ktoré nastavujú podmienky a pravidlá pre podnikateľský sektor, ako aj k samotnej verejnosti s cieľom zvýšenia povedomia o prínosoch súťažne a úlohe súťažnej politiky. Ide najmä o aktivity smerujúce k eliminácii prijímania neodôvodnených reštriktívnych opatrení zo strany štátu, k zavádzaniu regulačných opatrení len v tých prípadoch ak dochádza k zlyhaniu trhu a súťaž je vhodné nahradit' reguláciou. V prípadoch možného protisúťažného správania sa podnikateľských subjektov a snahy o rýchlu nápravu stavu na predmetnom trhu úrad skôr pristupuje k správnym konaniam končiacim sa vydaním rozhodnutí ukladajúcim podnikateľom plnenie záväzkov odstraňujúcich obavy úradu z možného obmedzovania súťažne,“ uvedla predsedkyně slovenského Protimonopolného úradu Danica Paroulková.

V širším smyslu lze mezi soutěžní advokací počítat také některé aktivity soutěžních úřadů v oblasti osvěty. Například Švédsko v posledních 11 letech věnovalo 70 mil. švédských korun (cca 210 mil. českých korun) do oblasti výzkumu jednotlivých trhů, na semináře, konference a další aktivity. Zajímavostí je každoroční soutěž pro studenty, kde je vyhodnocována nejlepší esej na téma hospodářské soutěže. V roce 2005 se této soutěže zúčastnilo celkem 26 studentů. Devět z nich bylo pak oceněno souhrnně částkou 60 tisíc švédských korun (cca 180 tisíc českých korun). Jednou z podstatných činností švédského soutěžního úřadu je pravidelní roční zpráva o stavu soutěžního prostředí na významných trzích. Tato zpráva je v prosinci daného roku předkládána švédské vládě a poté zveřejněna i v anglickém překladu.

Pozvánka na konferenci

Organizace

Potvrzení účasti

eicbrno@ohkbrno.cz
tel. +420 541 159 082
nebo on-line na
www.ohkbrno.cz

Soutěž a konkurenceschopnost

Patnáct let ochrany hospodářské soutěže v České republice

15

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Organizátor

Obchodní a hospodářská komora Brno

OBCHODNÍ
A HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA BRNO

Konference

28. a 29. listopadu 2006, Brno

Brněnské výstaviště

Rotunda pavilonu A

15

Partner

O konferenci

Odborná konference pořádaná pod záštitou prezidenta České republiky, pana Václava Klause, při příležitosti patnáctého výročí aplikace soutěžního práva a existence soutěžního úřadu v České republice. Konference nabídne unikátní příležitost vyslechnout referáty vysokých představitelů evropských soutěžních úřadů, přednášky předních českých i zahraničních odborníků na soutěžní právo a aktivně se účastnit živé debaty na vysoce aktuální témata současné protimonopolní politiky. Jedná se o mimořádnou příležitost seznámit se s trendy ochrany soutěže v České republice a ve světě. Výběr českých i zahraničních přednášejících, panelistů i ostatních účastníků nabídne co nejširší názorové spektrum a vytvoří předpoklad pro živou diskusi.

Program

28. listopadu 2006

Dopolední blok - plenární zasedání

Slavnostní zahájení a úvodní část

Přednášející
Václav Klaus *prezident České republiky*
Martin Pecina *předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže*
Ulf Böge *předseda Mezinárodní soutěžní sítě (ICN)*
předseda německého Spolkového kartelového úřadu

a další vysokí představitelé mezinárodních organizací zabývající se ochranou hospodářské soutěže

Odpolední blok - plenární zasedání

Přednášky

Série tří přednášek na tři různá aktuální témata doplněná třemi alternativními pohledy

Soutěž a konkurenceschopnost

je lokální konkurence podmínkou globální konkurenceschopnosti?

Nové přístupy ke zneužití dominantního postavení

zpřesnění pravidel nebo liberalizace?

Úloha soudnictví při aplikaci soutěžního práva

kontrola či nahrazení činnosti soutěžního úřadu?

29. listopadu 2006

Dopolední blok

Tři paralelní panelové diskuse

V každém panelu nejméně šest účastníků (podnikatelé, akademici, státní úředníci, soudci, média)

Sekce I.

Soutěž a regulace

- střet soutěžní politiky s jinými cíly státu
- hospodářská soutěž v síťových odvětvích
- rozvoj soutěže ve svobodných povoláních

Sekce II.

"Zločin a trest"

- prevence, závazky a trest - existuje univerzální řešení?
- kartel jako trestný čin
- náhrada škody způsobené protisoutěžním jednáním

Sekce III.

Ochrana soutěže v mezinárodním kontextu

- paralelní prosazování soutěžního práva
- přínosy a rizika spolupráce mezi soutěžními úřady
- fáze v multijurisdikčním prostředí

Odpolední blok

Shrnutí a slavnostní zakončení

Zpráva o výsledcích jednání v sekcích
 Závěrečné slovo předsedy ÚOHS

Program bude upřesněn, aktuální informace na www.compet.cz.

